

Nr 451.

Av herrar **Landgren** och **Nilsson** i Landskrona, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 16, med förslag till förordning om ändring i förordningen den 11 juli 1919 (nr 406) angående försäljning av pilsnerdricka.*

Enligt 8 § förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka meddelas tillstånd att till avhämtning försälja pilsnerdricka av länsstyrelsen, som över gjord ansökan skall inhämta yttrande, i stad av magistrat och stadsfullmäktige samt å landet av kommunalnämnd och kommunalstämma, respektive kommunalfullmäktige. Dessa yttranden böra innehålla bestämt till- eller avstyrkande med angivande av skälen därför. Har ansökan blivit i stad av stadsfullmäktige eller å landet av kommunalstämma avstyrkt, må densamma ej bifallas.

Uti vissa kommuner äro dessa frågor om tillstånd för försäljning av pilsnerdricka mycket ofta förekommande. Därjämte har det visat sig, att dessa ärenden trots sin inte alltför stora betydelse givit upphov till utdragna debatter, som ansetts obehörigt tynga fullmäktiges överläggningar. Man har därför emellanåt sökt finna utvägar för att förenkla behandlingen av dessa ärenden. Fullmäktige ha överlämnat dem till avgörande åt delegationer. Detta förfaringssätt synes dock vara olagligt, vilket ett prejudikat från regeringsrätten av den 2 februari 1932 bestyrker. I detta fall hade stadsfullmäktige »icke ägt åt annan uppdraga att å deras vägnar fullgöra ifrågavarande åliggande».

I vissa senare lagar har en sådan delegationsrätt medgivits fullmäktige. Så må enligt butikstängningslagen av den 18 juli 1942 11 § 1 mom. 3 st. »kommunens beslutande myndighet», d. v. s. fullmäktige, uppdraga åt kommunal nämnd, beredning eller styrelse att avgiva yttrande å dess vägnar i visst fall.

Det skulle kunna anses vara försvarligt, att en liknande ordning infördes beträffande fullmäktiges och stämmans skyldighet att avgiva yttrande i fråga om tillstånd att försälja pilsnerdricka. En praxis, som på åtskilliga håll befunnits lämplig, skulle därigenom legaliseras.

Det kan knappast befaras, att en ändring av ifrågavarande förordning skulle kunna bli vådlig ur nykterhetssynpunkt. Där detta förfaringssätt praktiserats, ha oss veterligen inga sådana vådor uppenbarat sig. Genom det nu föreliggande förslaget till ändringar i pilsnerdricksförordningen införes den bestämmelsen, att nykterhetsnämnd alltid skall höras, när det

gäller tillstånd till försäljning av pilsnerdricka. Beträffande denna bestämmelse föreslå motionärerna ingen förändring. Därigenom komma alltid de synpunkter, som kommunens främsta nykterhetsvårdande organ kan lägga på ifrågavarande ansökningar, att föras fram till länsstyrelsen, som är beslutande myndighet. Den nämnd, beredning eller styrelse, åt vilken det beslutande organet enligt motionärernas förslag uppdrager sin yttranderätt, kommer säkerligen att väljas så, att den måste anses representativ för meningarna inom fullmäktige eller stämman. Genom sin valrätt och genom sin rätt att återgå till den enligt nu gällande lag gällande ordningen ligger inflytandet på dessa frågor väsentligen i fullmäktiges eller kommunalstämmans händer.

Om en bestämmelse införes, att fullmäktige eller stämman må uppdraga ifrågavarande yttranderätt åt kommunal nämnd, beredning eller styrelse, finnes givetvis möjlighet för en kommun, som så önskar, att uppdraga denna åt sin nykterhetsnämnd. I övrigt står det kommun fritt att välja annat organ eller tillsätta en särskild årligt utsedd delegation för dessa ärendens handläggning.

Under återopande av vad ovan anförts få vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta bifalla propositionen nr 16 med den ändringen, att i 8 § 2 mom. efter första stycket införes en bestämmelse av följande lydelse:

Stadsfullmäktige och kommunalstämman må uppdraga åt kommunal nämnd, beredning eller styrelse att avgiva sådant yttrande.

Stockholm den 3 februari 1945.

Axel Landgren,
Bjäresjö.

Karl Nilsson,
Landskrona.